

גָּלְדִּינְרֶת לְעֵדוֹן בַּגְּרָתָה הַשְׁגָּדָה
עֲרוֹכִים בַּיָּדָה נְחַמָּה לִיבּוּכִין שְׁנַת הָאַרְבָּע עֲשָׂרָה
יְוַיְלָעַי מִסּוּד תּוֹרָה וְהַשְׁכָּלה לְמִבּוֹגְרִים וְלִנְגּוּר
הַסְּתָדְרוֹת נְשִׁי מִזְרָחִי בָּאַמְרִיקָה
מַהְדָּרוֹת פִּיוֹחָת בְּשִׁבְילָה הַסְּתָדְרוֹת הַזְּיוּנִית הַעוֹלָמִית
הַמְּחֻלָּקָה לְחָנוּךְ וְתַרְבּוֹת תּוֹרָנִיִּים בְּגּוֹלָה

פ'ב

כ' תצא (משט"ו)

א. הַפְּרָשָׁה הַזָּאת יָשַׁבְתָּה (לְפִי מִנִּין הַמְּצֹוֹת שֶׁל הַרְמַבְּבִּישׁ) שְׁבָעִים וָשָׁתִים מִזּוֹת
(עֲשָׂה וְלَا תַּעֲשֶׂה) וְהִיא הַעֲשִׂירָה בְּמִזּוֹת סְכָלִים פְּרָשִׁיות הַתּוֹרָה, לְפִיכְךָ נְקָדִים
בְּהַדְרִי הַמְּדָרֶת הַבָּאִים הַעֲסָקִים בַּתְּכִילָה הַמְּצֹוֹת כְּכָלָן:

דְּבָרִים רַבָּת ז' (ג) לְפִרְשָׁתָנוּ כִּי"בּ וְז' כִּי יָקָרָה קְנָזָפּוֹר.
זֶה סְאָמֵר הַכְּתוּב (סְטָלִי א'): "כִּי לְוִיתָ חַנְקָה לְרָאֵסְךָ" - מַהוּ "כִּי לְוִיתָ
חַנְקָה"? אָמַר ר' פַּנְחַס בְּן חַמְס: לְכָל-מִקְדָּם שְׁתָלָן הַמִּזְוֹת מִלְּרוֹת אָוֹתָן:
(דְּבָרִים כִּי"בּ ח') "כִּי תְּבַנֵּה בַּיִת חַדְסָה - וְעַתִּית מַעַקָּה לְגַבְגָּה". אָם עַתִּית לְ
דַּלְתָּה - הַמִּזְוֹת סְלוֹזָת אָוֹתָן, שְׁנָאָמֵר (שֶׁם כִּי"בּ
בִּיתְרַעַי). אָם לְבַשְׁתָּה כָּלִים חֲדִיטִים - הַמִּזְוֹת מְלֻוּתָּא אָוֹתָן, שְׁנָאָמֵר (שֶׁם כִּי"בּ
י"א) "לֹא תְּלַבֵּשׂ סְעִטְבָּגָג". אָם הַלְּכָת לְגַלְגָּל - הַמִּזְוֹת מְלֻוּתָּא אָוֹתָן. שְׁנָאָמֵר
(וַיָּקָרָא י"ט כ"ז) "לֹא תְּקַיֵּנוּ פָּאָתָה וְרָאָסְכָּמָה" - וְאָם הַיָּה לְךָ טָהָה וְהַלְכָת
לְחַרְדָּסָה - הַמִּזְוֹת מְלֻוּתָּא אָוֹתָן, שְׁנָאָמֵר (דְּבָרִים כִּי"בּ י"ג) "לֹא תְּחַרְדָּסָה
בְּשָׂור וְחַמְרָר יְחִידָה". - זֹאת יְדָעָת אָוֹתָה - הַמִּזְוֹת מְלֻוּתָּא אָוֹתָן,
(כִּי"בּ ט'): "לֹא תְּזַרְעַת בְּרַמֵּן בְּרַמֵּן כְּלָאִים". וְאָם קָזְרָת אָוֹתָה - הַמִּזְוֹת מְלֻוּתָּא
אָוֹתָן, שְׁנָאָמֵר (כִּי"ד י"ט) "כִּי תְּקַזְזַר קָזִירָן בְּסָדָךְ וְשְׁכָחָת עַמְּרִי בְּסָדָה, לֹא
תְּטוּבָה לְקַחְתָּה, לְגַרְגַּר לִתְוּמָה וְלַאֲלַמְּנָה יְהִי...". אָמַר הַקְּבָהָנָן: אָפְּלָוָן לֹא חִיָּת
עוֹסָק בְּדָבָר אֶלָּא מְהֻלָּךְ בְּדָרָךְ - הַמִּזְוֹת מְלֻוּתָּא אָוֹתָן. שְׁנָיִין? שְׁנָאָמֵר
(שֶׁם כִּי"בּ ח'): כִּי יָקָרָה קְנָזָפּוֹר לְפִנְגִּין... לֹא תְּקַח הָם עַל הַבְּנִים.

בְּמַדְבָּר רַבָּה סְלָת י"ז: "אוֹר זְרוּעַ לְצִדְיק וּלְיִשְׂרָאֵל לְבַטְחָה" - זְרוּעַ
הַקְּבָהָנָן אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת הַמִּזְוֹת לְהַנְּחִילָם לִיְשָׂרָאֵל לְחַיִּים הַעֲולָם הַבָּא, וְלֹא
הַנִּיחַת דָּבָר בְּעַוּלָם, טַלָּא נָתַן בָּו סְצָוָה לִיְשָׂרָאֵל; יָצָא לְחַרְשָׁת - (כִּי"בּ י')
"לֹא תְּחַרְוֹס בְּשָׂור וּבְחַמְרָר יְחִידָה"; לְזַרְעוֹ - (כִּי"בּ ט') ; "לֹא תְּזַרְעַת בְּרַמֵּן
כְּלָאִים"; לְקַזְזַר - (כִּי"ד י"ט) "כִּי תְּקַזְזַר קָזִירָן בְּשָׂדָךְ וְשְׁכָחָת עַמְּרִי בְּסָדָה,
לֹא תְּטוּבָה לְקַחְתָּה..."; - (בְּמַדְבָּר ט"ו כ') "רָאִיסִית עֲרִיסּוֹתֵיכֶם חַלָּה";
בְּקָרָה קְנָזָפּוֹר לְפִנְגִּין - (דְּבָרִים כִּי"בּ ז') "סְלָתָה תְּלִיחָה אֶת הָם"; נְטָע
(וַיָּקָרָא י"ט) "רוּרְלָתָם עַרְלָתָה אֶת פָּרִיּוֹ"; קָבָר סְתָה - (דְּבָרִים י"ד) "לֹא
תְּתַגְּדַדְדוּ"; בְּנָה בַּיִת - (דְּבָרִים כִּי"בּ ח') "וְעַתִּית מַעַקָּה לְגַבְגָּה" (דְּבָרִים ו')
"וְרַכְתְּבָתָם עַל-מִזְוֹזֹת בַּיִתְךָךְ קָנְכָה בְּטַלִּית" (בְּמַדְבָּר ט"ו) "וְעַטְוּ לְהָם
צִיצִית" ...
טַסֵּל לְאַחַד מְוֹטָלָךְ לְתוֹךְ הַטִּים (=טַסְבָּע בַּיִם), הַרְוטִים לְוַיְהַקְרְבִּיס אֶת הַחַבְגָּל,
אָמַר לו: "תְּפַפּוֹס חַבְלָזָה בַּיִדְךָ וְאֶל תְּגִנְחָהוּ, טָאטָם תְּגִנְחָהוּ אֵין לֹא חִיִּים!"
אָף כֵּן אָמַר הַקְּבָהָנָן: כָּל זָמָן סָאתָם מְדוֹבָקִים בְּמִזְוֹת - (דְּבָרִים ד')
וּרוֹאָתָם הַדְּבָקִים, בָּה: אַל-וְהַיִּיכְמַת חַיִּים כְּלָכְלָה. וְכֵן הָנוּ אָמַר (סְטָלִי ד'):
"הַחֹזֶק בְּטוּסָר, אֶל-תְּרַף-גְּזָרָה, כִּי הִיא חִיִּין".

1. סְחוּ הַהְבָּדֵל בֵּין טַבִּי הַמְּדָרֶת הַגְּנִיל בְּהַסְבָּרָת מִכְלִית הַמִּזְוֹות
2. לְמֹת סִימֵם הַמְּדָרֶת הַרְאָטוֹן אֶת סְוֹרָת דּוֹגְמָאָוֹתָיו בְּקָנָזָפּוֹר וְחַסְנִי בְּצִיצִית?

כִּי"בּ א-ג': הַטָּבָת אַבְדָּה
ועַגְלִיוֹן בְּיַצְאָה תְּשִׁיעִי

ב'. כִּי"בּ א': לֹא תְּדָרָא אֶת טָרָא אַחֲרֵיךְ אָז אֶת סִינְיָן גְּדָחִים וְוּתְעַלְמָתָם מִתְּמָם
חַסְבָּתָם לְוַיְהַקְרְבִּיס.

רַסְבִּין: זֹה מִזְוֹה מִבּוֹאָרָת, סָאָמֵר בְּתוֹרָה (סְטוֹתָה כִּי"ג ד') "כִּי תְּפַגֵּעׁ סְוּרָה
אֲזִיכְּךָ אוֹ חַסְרוֹתָוֹתָה - הַסְּבָבָתָן לְוַיְהַקְרְבִּיס בְּכָאָן לְאָמַר "בְּנַדְחִים",
כִּי "תְּרוּעָה" - סְתָעָתָה מְדָרָכוֹ וְיִכְלֶל לְהַטּוֹת הַדָּרָךְ בְּלֹא עַטְל גְּדוּלָה, וְעַתָּה
הַזְּכִיר "נַדְחִים" - טַבְרָחוֹ טְמָנוֹ וְהַרְחִיקָוּ. וְהַזְּכִיר "שְׁתָה", "סְחָדָה" כְּאָבוֹדָה;
וְלֹכֶךְ נָאָר בְּכָאָן "זֹאת לֹא קָרְבָּה אַחֲרֵיךְ אָלֵיךְ וְלֹא יַדְעָתָה וְצַפְתָּה אֶל תָּוֹן
בִּיתְרַע". וְאָמַר "וְכָן תְּעַשָּׂה לְשִׁטְלָתוֹ" - אֲעַזְבָּה תְּמִסְרוֹתָו - שְׁהָוָא בְּהַמָּה סְטָהָה.
וְיָכִין הַהְבָּסֵד בָּה מִזְוֹה בָּהֶם, שָׁאָפָּר שִׁיטָּמוֹתָו,
וְיָכִין תְּעַשָּׂה לְכָל אַבָּדָת אַחֲרֵיךְ" - מְכָל בְּלִי בֵּיתוֹ אֲעַזְבָּה. שָׁאָיָבָן חַבִּיבִין
כִּסְמָלָתוֹ אָסָר יִכְתָּה בָּה... .

א'. מה הן השאלות השוכנות המתוודדות בלא פרוֹדְרָסְקוֹן טָאוֹתן מִיסְבָּחָרְטְּבִּין?
ב'. הסבר את היפוי בְּדָרִי הַרְמַבְּבִּישׁ זֹה מִזְוֹה מִבּוֹאָרָת".

וע' ברכביין דבריהם ט"ז א' לאות ספור את חיש האביב.
 " " פה ס"ג " לא תלמד לפסוט עד אלא תלכו"
 " פה א' כ' יכנית ה' עד יובן עת יהושע".

3. הסבר בדבריו את המלים "וזחצץך סה מהו כארבנה".

ב' לא תדרא את סור אחיך... וחתעלמת.

ספרי מיחן: פעמים סאהה מתעלם – ופעמים סאי אתה מתעלם – כייזד? (= מה

הט-המקוריים סביהם מותך להתעלם?)
 היה כהן והיא (הבדה) בבית הקברות או שהיה זקן ואינה לפוי
כבודו או טהיתה של חברו – מלה חברו – פסורה.

לפנ' נאמר "וחתעלמת" – פעמים סאהה מתעלם,
 את אנטריה הסלייסי טבו מותך להתעלם מסביר

באר יצחק: אם הייתך מלاكتו מרובה מלה חברו, סייפסיד ע"ז
 טbold באבדת חברו – בטה שחוזא בטל ע"ז זה מלاكتו –
 יותר מטרוי אבדת חברו, לא חיבתו תורה לאבד את של
 ולחציל של חברו, כי אם כי לא היה בר אביוון כתיב
 (דב' טו ו') – אבדתך קודמת לטל חברך.

א. מה ראו חז"ל לרדרוס מססוקגו החושך בפסזות חשבת אברוח, סלא תמיין
 מהויבים לאחסיב אברוח?
 (היבן האחיזה חלשונית לדריש זה)

xx. כיצד מבאר בעל באר יצחק את הפסוק ט"ו ד' עד סמצעו בו ראייה בכך
 היהת מלاكتך (טל האמצע) מרובה מלה חברו (טל בעל האבדה) – אין
 חייב ליטול בחשבה?

ד. שאלות ברש"ו.

1) א) ד"ה וחתעלמת

(א) מה ראה רשי לפירש תחילת ד"ה
 וכובש עין. כלו איננו רואחו
 וחתעלמת ואחר-כך ד"ה לא תראה
 זלמה לא הלק על סדר הפסוק.

א(ב) גור אריה. סקתה; למה אין לפרשו,
שהזו סעלים מלחותם סמצעה?

2) א) ד"ה לא תראה וחתעלמת:
 לא תראה אזווע שתתעלם.

טמנו – זהו פטוטו.
 ורבותינו אסרו; פעמים
 סאהה מתעלם כגון טהית כהן
 וחיא; בית הקברות (ו'').
 דברי ספרי ט"ה בטלת ג')

শאלות חמוטלמכות א. קשות וחסוטננות. א. קשות ביחס, יענה כל אחד
 לפי היבתו. תשובה יט למלוח לנחמת ליבוביץ, החסתדרות הציונית
 העולמית, המחלקה לתנור. ג. לתשובות תודרכיהם בגולה, ירושלים, ת.ד. 92